

การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*

ENHANCING ABILITY ON CHINESE COMMUNICATION THROUGH LITERATURE-
BASED LEARNING WITH THINK PAIR SHARE TECHNIQUE FOR
MATTAHAYOMSUKSA 4 STUDENTS.

Wang Lingqian, ไพทยา มีสัตย์

Wang Lingqian, Paitaya Meesat

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

Dhurakij Pundit University

E-mail: 635161030018@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเพชรรัชต์ในพระอุปถัมภ์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้วิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน 2) แบบประเมินความสามารถ 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน สูงกว่าเกณฑ์กำหนดคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($sig=.037$, $t=2.210^*$) 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($sig=.000$, $t=15.535^*$) 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, $S.D. = 0.56$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้วรรณกรรมเป็นฐาน; เทคนิค Think Pair Share; การสื่อสาร; ภาษาจีน

Abstract

Objectives of this research article were to: 1. Compare the necessary competence of learners, 2. Compare learning achievements in German and learners, and 3. Study what needs to be done for the Chinese language curriculum, which made it manageable. After that, with activities as a meeting base, Think Pair Share technique. The sample group was 4th grade students at Petcharat Nai Phra School, under Her Royal Patronage, 2nd academic year 2021, totaling 25 students from cluster random sampling through the method of drawing a lottery. The research tools were 1) Chinese subject learning management plan, 2) proficiency assessment form, 3) Chinese learning outcomes test, 4) Chinese satisfaction test form and analyzed data with the basic statistics; frequency, percentage, mean and standard deviation.

The findings revealed that 1) students were able to communicate in Chinese not less than the set criterion 75 percent with statistically significant level at the .05 (sig.=.037, t=2.210*). 2) students had achievement in learning Chinese language by receiving an average score after class before studying. statistically significant at the .05 level (sig.= .000, t=15.535*). 3) Students' satisfaction with learning Chinese language with database-based learning with Think Pair Share techniques, by overall, was at high level ($\bar{X}$ =4.60, S.D. = 0.56)

Keyword: Literature-based learning; Think Pair Share technique; Communication; Chinese Language

บทนำ

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโลก และเป็นประเทศสำคัญที่เข้ามาลงทุนการค้าธุรกิจในประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ภาษาจีนจึงถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญอีกภาษาหนึ่ง ที่ชาวไทยต้องการจะศึกษา ทำให้โรงเรียนต่าง ๆ ในประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาให้แก่นักเรียนชาวไทย นอกจากนี้สถาบันขงจื้อยังเข้ามามีบทบาทในการส่งครูอาสาสมัครชาวจีนไปยังโรงเรียนต่าง ๆ การจัดอบรมครูชาวไทยและนักเรียน และการผลิตสื่อการสอน ประเภทนิทาน และตำนาน ที่เน้นสร้างความเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมจีนไปพร้อม ๆ กัน (สาธิตา พันเทศ, 2563)

แม้การศึกษาของไทยและรัฐบาลจีนจะให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทย แต่ก็พบว่า การจะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศไม่ใช่เรื่องง่าย อาจด้วยเพราะอักษรจีนเป็นอักษรภาพ ซึ่งเป็น

อุปสรรคในการเรียนรู้จดจำคำศัพท์ภาษาจีน และเพิ่มพูนคลังคำให้เพียงพอต่อการจะนำไปเรียบเรียงสร้างวลี และประโยค เพื่อการสื่อสารภาษาจีนได้ (วิภาวรรณ สุนทรจามร, 2559) นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบการวัดระดับความรู้ภาษาจีนระดับสากล (HSK) ของนักเรียนไทย กับนักเรียนชนชาติอื่น โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศ CLMV ได้แก่ กัมพูชา (Cambodia) สปป.ลาว (Lao PDR) เมียนมา (Myanmar) และเวียดนาม (Vietnam) พบว่าคะแนน HSK ของนักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าอย่างเห็นได้ชัด รวมถึงผลการสอบชิงทุนเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่ประเทศจีน จำนวนผู้สอบคนไทยที่ได้รับทุนก็มีสัดส่วนน้อยกว่า (Hanban, 2019)

การจะให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ วลี หรือ ประโยคที่ได้เรียนใหม่ได้ ผู้เรียนจำเป็นต้องหาวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการจดจำได้ก่อน กล่าวคือ จะทำอย่างไรให้ผู้เรียนนำข้อมูลใหม่จากความจำระยะสั้น (Short term memory) เข้าไปเก็บในความจำระยะยาวได้ การจะให้ผู้เรียนมีความจำที่ดีและยาวนานสามารถทำได้โดย 1) ข้อมูลที่ได้มาต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน 2) ข้อมูลที่ผู้เรียนได้มาควรอยู่ในความทรงจำระยะสั้นให้นานด้วยการได้ทำซ้ำ และทบทวนจนนำไปสู่การถ่ายโอนและฝังอยู่ในความทรงจำระยะยาว (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2528; Bongsun, 2017) และ 3) ระหว่างที่ได้ข้อมูลมาต้องมีความรู้สึกสบายใจ และผ่อนคลาย (Mehmood, 2018)

การนำวรรณกรรมมาใช้สอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ มีแก่นเรื่อง เนื้อหาผูกเป็นเรื่องราว จะช่วยให้ผู้รับสารจดจำคำศัพท์ได้ง่าย เพราะคำศัพท์ที่นำมาใช้มีความเชื่อมโยงกันเป็นรูปธรรมผ่านเหตุการณ์ต่าง ๆ (Puspitasari, 2016) ซึ่งให้ผู้เรียนฝึกการสังเกต และสะท้อนความคิด (Observation and reflection) นำไปสู่แสดงความคิดเห็น และการสรุปความคิดรวบยอดได้ในที่สุด (ธัญจิรา สุวรรณสะอาด, 2562) ยิ่งไปกว่านั้นการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ยังสามารถสร้างความสุข และจินตนาการขณะที่รับสารได้ รวมถึงการกระตุ้นความสามารถเพิ่มพูนพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนได้ ฉะนั้นหากผู้เรียนคนใดมีโอกาสรับสาร (Input) วรรณกรรมมากเท่าไร เด็กคนนั้นก็จะมีโอกาสได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น และนำไปเก็บในคลังคำศัพท์ของตน และเมื่อถึงเวลาจะนำไปใช้ ก็สามารถจะดึงคลังคำศัพท์ที่มีออกมาใช้ได้ (นิตยา ประพุดติกิจ, 2556) การฝึกฝนใช้คำศัพท์ วลี ประโยคภาษาจีน ผ่านทั้งการเป็นผู้รับสารและส่งสาร มีการเพิ่มพูนคลังคำ นำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ส่งสารออกมา (Output) จะทำให้ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนมา และรู้ว่าควร จะเลือกใช้คำ วลี ประโยคมาใช้เพื่อสื่อสารอย่างไร (Swain, 1985) ยิ่งไปกว่านั้นหากจะฝึกให้ การสื่อสารมีประสิทธิภาพเป็นที่เข้าใจได้ อาจต้องอาศัยการร่วมมือกันกับเพื่อน ไม่ว่าจะโต้ตอบกับเพื่อน หรือการให้เพื่อนเป็นผู้ประเมินและแนะนำ (Peer feedback) (Khusnia, 2015)

เทคนิค Think Pair Share หรือ เทคนิคคิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดร่วมกัน เป็นเทคนิคที่เริ่มจากปัญหาหรือโจทย์คำถาม โดยสมาชิกแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน แล้วนำคำตอบไป

อภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของตนหรือของเพื่อนเป็นคู่ เล่าให้เพื่อน ๆ ทั้งชั้น ฟัง (Lyman, 1981; Raba, 2017) ประกอบด้วย 3 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 คิดเดี่ยว (Think) ชั้นที่ 2 คิด คู่ (Pair) และชั้นที่ 3 คิดร่วมกัน (Share) เทคนิคนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนสื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้น อย่างกล้าหาญ สนุก และผ่อนคลาย และยังเสริมสร้างความร่วมมือกัน ให้เพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งใน การสอน การเรียนแบบ และการประเมิน ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนความสามารถในการสื่อสาร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาจีนจึงสนใจที่จะพัฒนา ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share เพื่อจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง คำศัพท์ผ่านเนื้อเรื่อง รู้สึกสนุกผ่อนคลาย เปิดโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับเพื่อน อันนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share กับเกณฑ์ ร้อยละ 75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ก่อนเรียน และหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้การจัดการ เรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share

วิธีดำเนินการวิจัย

การทดลอง เป็นการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบหลังเรียนอย่างเดียว (One group posttest only design) ซึ่งใช้ตรวจสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 ส่วนการทดสอบก่อนกับหลังเรียน (One group pretest posttest) ใช้ตรวจสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขต จตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีการเรียนการสอน มีทั้งหมด 3 โรงเรียน ได้แก่ (1)โรงเรียน เพชรรัชต์ในพระอุปถัมภ์ 1 ห้องเรียน 25 คน (2) โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน 3 ห้องเรียน 98 คน และ (3) โรงเรียนอรุณมิตร 1 ห้องเรียน 28 คน รวมนักเรียนจำนวน 151 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละห้องของโรงเรียนได้รับการจัดแบ่งแบบคละความสามารถทำให้นักเรียนทุกห้องมีความรู้ ความสามารถพื้นฐานโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเพชรรัชต์ในพระอุปถัมภ์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 25 คน กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ได้ มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) และวิธีการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยเครื่องมือและขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ผู้วิจัยศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศวิชาภาษาจีนของสถานศึกษา เนื้อหาและหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ โดยคัดเลือกจากเรื่องใกล้ตัว สู่ไกลตัว เรื่องที่ง่ายไปหาเรื่องที่ยาก และจากเรื่องที่เป็นรูปธรรมไปสู่เรื่องที่เป็นนามธรรม เพื่อนำมาสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาเลือกมาทั้งหมด 7 หน่วยการเรียนรู้ มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 21 ชั่วโมง แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง การประเมินโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ Likert Scale (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.78) และสามารถนำไปใช้ได้

2. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน สร้างแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนโดยครอบคลุมสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ใช้ประเมินหลังเรียน แบบประเมินนี้เป็นการกำหนดสถานการณ์สร้างบทสนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ โดยให้นักเรียนให้เลือกจากสถานการณ์จำนวน 7 สถานการณ์ ที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน คะแนนแบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งการประเมินความสามารถในการสื่อสารจากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency) ด้านความเข้าใจง่าย (Comprehensibility) ด้านปริมาณการสื่อสาร (Amount of communication) และด้านคุณภาพของการสื่อสาร (Quality of communication) ตามแนวคิดของ Linder (1977) ผู้วิจัยได้นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00

ส่วนผลคะแนนแบบประเมิน ผู้วิจัยได้นำผลจากผู้ประเมิน 3 คน โดย นำมาตรวจสอบ Inter rater rating ด้วย Pearson correlation coefficient โดย แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน มีคะแนนเท่ากับ 0.81 ซึ่งถือว่า คะแนนของผู้ประเมินทั้งสามเป็นที่ยอมรับ และมีความสอดคล้อง (Consistent)

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวัดพุทธิพิสัย (Cognitive domain) 3 ชั้น คือ ความจำ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) และการนำไปใช้ (Application) ซึ่งเป็นแนวคิดของ Bloom (1968)

นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนมีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 หลังจากนั้นนำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าความยากง่าย (p) เท่ากับ 0.57 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.41-0.87 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.81

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นคำถามปลายปิด ซึ่งมีประเด็นใหญ่ ๆ 4 ด้าน คือ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านผู้เรียน 3) ด้านครูผู้สอน และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งหมด 20 ข้อ ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับของ Likert scale (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

นำแบบสอบถามความพึงพอใจ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยจัดเตรียมกิจกรรมและแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน 7 แผน 7 หน่วยการเรียนรู้ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 21 ชั่วโมง
- 2) ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบ ก่อนเริ่มเรียน
- 3) ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ก่อนเรียน (Pre-test)
- 4) ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน จำนวน 7 แผน รวมทั้งหมด 21 ชั่วโมง
- 5) เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 21 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบประเมินความสามารถการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียน (Post-test) โดยกำหนดสถานการณ์ให้เลือกจำนวน 7 สถานการณ์ที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน แต่ละสถานการณ์มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยใช้วิธีการจับฉลาก และให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ การแสดงบทบาทกับเพื่อนนักเรียน ทั้งนี้การประเมินความสามารถ มีผู้ประเมินจำนวน 3 คน คือ ผู้วิจัย ครูชาวไทยสอนภาษาจีน และครูชาวจีนเจ้าของภาษา

6) ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาจีนหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน

7) ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง ทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาจีน ประเด็นแบบสอบถามประกอบด้วย 1) กิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านผู้เรียน 3) ด้านครูผู้สอน และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งหมด 20 ข้อ

8) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด เพื่อนำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ แปลผลในรูปแบบตาราง การพรรณนาและอภิปราย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้ t-test for One sample

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share โดยใช้ t-test for Dependent samples

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share เทียบกับเกณฑ์คะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share กับกับเกณฑ์คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน

ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ	Mean	S.D.	df	T	Sig.
หลังเรียน	30	22.5	23.36	1.95	24	2.210*	0.37

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.95 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ที่กำหนดไว้ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 มีคะแนนเท่ากับ 22.5 ของคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig.=.037 t=2.210*)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ก่อนเรียน และหลังเรียน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาจีน	คะแนน เต็ม	Mean	S.D.	df	T	Sig.
ก่อนเรียน	30	13.04	4.23	24	15.535*	.000
หลังเรียน	30	21.40	3.77			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่าคะแนนก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 13.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.23 เมื่อเปรียบเทียบกับหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.77 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (sig.= .000, t= 15.535*)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share

ตารางที่ 3 แสดงระดับความพึงพอใจที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 25 คน

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.55	0.60	มากที่สุด
ด้านผู้เรียน	4.62	0.54	มากที่สุด
ด้านครูผู้สอน	4.64	0.55	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.62	0.56	มากที่สุด
ภาพรวม	4.60	0.56	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60, S.D = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.64 , S.D.= 0.55) ด้านผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.62 , S.D.= 0.54) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 4.62, S.D.= 0.56)และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.55, S.D.=0.60) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share จากแบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ของนักเรียนจำนวน 25 คน กับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า มีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\text{sig}=.037, t=2.210^*$)

การที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนได้ อาจมาจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ประการแรก การจัดการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาคำศัพท์ ดังที่ นิตยา ประพศิตกิจ (2556) และ Enayati (2018) ได้เสนอแนะหากผู้เรียนคนใดมีโอกาสรับสาร (Input) มากเท่าไร เด็กคนนั้นก็จะมีโอกาสได้เรียนรู้คำศัพท์ มากขึ้น และนำไปเก็บในคลังคำศัพท์ของตน และเมื่อถึงเวลาจะนำไปใช้ ก็จะสามารถจะดึงคลังคำ ที่มีออกมาใช้ได้

ประการที่สอง การจัดการการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ยังเป็นการบูรณาการการรับสาร (Input) และการส่งสาร (Output) เข้าด้วยกัน กล่าวคือ วรรณกรรมเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการฟัง และการอ่าน หรือ การรับสาร จากนั้นก็นำเรื่องที่รับสาร มาเข้ากิจกรรมที่เน้นการพูดได้ตอบว่าเรื่องที่อ่าน เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ใคร ทำ อะไร ที่ไหน เมื่อไร จากนั้นตรวจสอบความเข้าใจ ความถูกต้องของคำตอบกับเพื่อนทั้งที่เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มทั้งชั้น ดังที่ Ahmadi, & Panahandeh (2016) ที่ได้แนะนำว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่เป็นการรับสาร (Input) และการส่งสาร(Output) เข้าด้วยกันเนื่องจากการรับสาร ด้วยการฟัง และการอ่านไม่เพียงแต่ได้ฝึกประมวลกระบวนการคิด เพื่อการเข้าใจ จับประเด็น และหาคำตอบ

การจัดการการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ถือเป็น การจัดการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ที่ส่งเสริมให้นักเรียนลดความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน สามารถเรียนรู้ร่วมกันได้ ดังที่ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551) กล่าวว่า เทคนิค Think Pair Share มีขั้นตอนที่ให้ ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบในระยะเวลาที่กำหนดให้ ด้วยตนเองก่อน แล้วแต่ละคนจับคู่แล้วนำคำตอบไปพูดคุยกับเพื่อนที่เป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบ ที่ได้ร่วมกันหารือกับเพื่อน ๆ ในชั้น ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีส่วนในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และช่วยเหลือกัน การเรียนแบบร่วมมือกันนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนกลยุทธ์ในการ เรียนภาษาต่างประเทศ เพื่อจะคัดสรรกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับตนเอง (Arunsirot, 2018)

ประการที่สาม ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้ดี เนื่องจากมีโอกาส ได้ปฏิบัติซ้ำไปมาผ่านแบบฝึก ดังที่ Pérez (2016) ได้เสนอแนะว่า การดึงคลังคำ คลังประโยค จากความรู้เดิมมาใช้ซ้ำไปมา ก็ยังเกิดการเข้าใจ และจดจำมากยิ่งขึ้น ซึ่งช่วยให้ข้อมูลที่ได้นี้ เก็บสะสมในความจำระยะยาว และเมื่อข้อมูลอยู่ในความจำระยะยาวแล้ว ก็จะถูกดึงออกมาใช้ได้ ง่าย และรวดเร็ว ทำให้สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้คล่องแคล่ว (Enayati, 2018)

ประการที่สี่ ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน เพราะอาศัยการร่วมมือกันกับเพื่อน ไม่ว่าจะเป็น การได้มีโอกาสพูดคุยโต้ตอบกับเพื่อน การให้เพื่อนเป็นผู้ประเมินและแนะนำ (Peer evaluation and feedback) (Khusnia, 2017) สอดคล้องกับที่ อุษา ภิรมย์รักษ์ (2562) ได้เสนอแนะว่าเทคนิค Think Pair Share ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิด แก้ไขปัญหาด้วยตนเองก่อน จากนั้นตรวจสอบหรือคำตอบกับคู่ของตน และเพื่อนร่วมชั้น เพื่อให้ได้ผลงานที่จะผิดพลาดน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 13.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.23 เมื่อเปรียบเทียบกับหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.77 กล่าวคือ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (sig. = .000, t=15.535*)

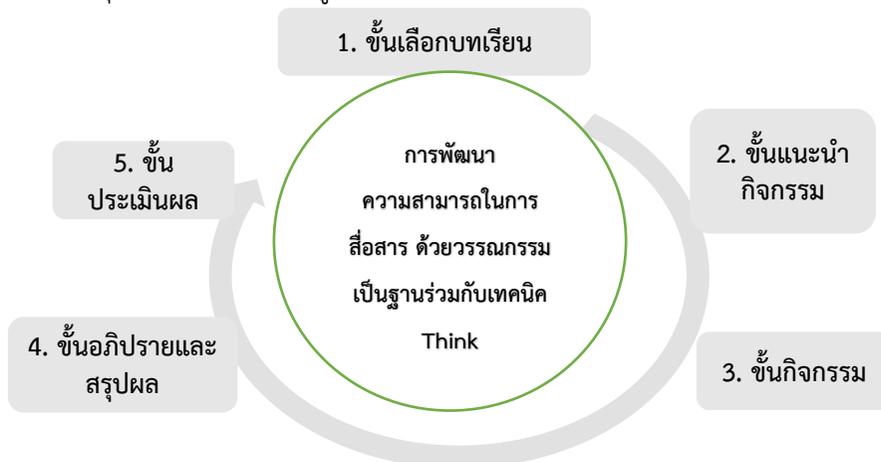
จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 อาจด้วยปัจจัยที่ว่า ประการแรก นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่าน เช่น การทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ การอ่านจับใจความ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นต้น จากการได้ฝึกอ่านในทุกคาบของการเรียน และเมื่อการอ่านพัฒนาขึ้น ทักษะการพูด ก็พัฒนาตามไปด้วย (Ahmadi & Panahandeh, 2016) ปัจจัยอีกประการหนึ่งคือ บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี และสภาพอารมณ์ที่ดี ด้วยการนำการเรียนแบบร่วมมือกัน ด้วย Think Pair Share มาใช้ ส่งผลในทางบวกกับความสามารถในการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พัทธสุดา กัลยาณวุฒิ (2558) ที่กล่าวว่า ความผ่อนคลายของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียน และเมื่อเกิดความพร้อม การเรียนก็จะประสบความสำเร็จ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share พบว่า โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.60 S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย คือ ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.64, S.D. = 0.55) ด้านผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.54) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.56) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.60) ตามลำดับ ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีระดับภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คุณาพร มีเจริญ (2563) ที่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยกิจกรรมการใช้ภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ผลวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.58, SD =

0.31) ดังที่ พัทธสุดา กัลป์ยานวุฒิ (2558) ได้เสนอแนะว่าวิธีการนำเสนอของครูที่มีความน่าสนใจ หลากหลาย และสนุกผ่อนคลาย จะทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนมีแรงจูงใจที่จะทำ กิจกรรม และมีความพึงพอใจ และชื่นชอบครูอันมีผลต่อความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้ คือการใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share พัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งช่วยให้ครูผู้สอนภาษาจีน ในฐานะภาษาต่างประเทศ สามารถนำแนวทางการจัดการเรียนแบบนี้ ไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในระดับต้น ถึงระดับกลางได้สรุปเป็นภาพองค์ความรู้การวิจัย ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ด้วยวรรณกรรมเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share

จากภาพที่ 1 อธิบายขั้นตอนการใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค Think Pair Share ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้

1. **ขั้นเลือกบทเรียน หรือสร้างบทเรียน** เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนเลือกหรือสร้างบทอ่านขึ้นมาใช้เอง ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนและเนื้อหาที่ต้องการจะสอน โดยคำนึงถึงความรู้ภาษาจีน โดยเฉพาะคลังคำศัพท์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. **ขั้นแนะนำกิจกรรม** ขั้นนี้เป็นการชี้แจงการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนทราบ นอกจากนี้ครูยังเล่าเรื่องเกี่ยวกับเทศกาลในบทอ่าน โดยพูดคุย และมีการถาม-ตอบระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อดึงความรู้เดิมของผู้เรียนออกมา

3. **ขั้นทำกิจกรรม** มี 3 ขั้น ขั้นที่ 1 **ขั้นอ่าน** นักเรียนทุกคนอ่านบทอ่าน และคิดเดี่ยวเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Input) ขั้นที่ 2 **ขั้นตั้งคำถาม** นักเรียนจับคู่ตั้งคำถามและตอบ ว่าเรื่องที่จะ

อ่าน เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และเดาคำตอบว่า ใคร ทำ อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดยขั้นนี้ นักเรียนจะช่วยกันฝึกโต้ตอบคำถาม และคำตอบ (Output) ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจสอบคำตอบ และประเมินคำตอบ นักเรียนทั้งชั้นสอบทวนคำตอบซึ่งกันและกัน เพื่อให้ได้คำตอบที่ครอบคลุมถูกต้องที่สุด รวมถึงการตรวจสอบคำศัพท์ รูปประโยคที่ใช้ด้วย (Output)

4. ขั้นอภิปรายและสรุปผล เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนต้องมาอภิปรายสรุปผลร่วมกัน ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดเพราะขั้นตอนนี้ครูจะสามารถตรวจสอบได้ว่านักเรียนได้รับความรู้จากกระบวนการทำกิจกรรมที่ผ่านมาหรือไม่ ผ่านทางการตอบคำถามของผู้เรียนว่าผู้เรียนได้รับความรู้อะไรบ้าง

5. ขั้นประเมินผล ครูผู้สอนจะประเมินผลว่า ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสารมากน้อยเพียงใด บรรลุตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ โดยการให้นักเรียนทำแบบฝึก และแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารหลังการเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ ประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ข้อดีของการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share มีดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะของกระบวนการรับสาร (Input) และส่งสาร (Output) เข้าด้วยกัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ภาษาจีนได้ดี ทำให้เรามองเห็นการความสัมพันธ์ และการเสริมแรงซึ่งกันและกันระหว่างทักษะทั้งสี่ ดังที่ Ahmadi, & Panahandeh (2016) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาจะให้ผู้เรียนอยู่ในฐานะ Passive Learner อย่างเดียวไม่ได้ ผู้เรียนควรจะได้มีโอกาสปฏิบัติ ทดลองใช้ภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. การใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ผู้สอนนำวลีหรือประโยคสำเร็จรูป (Chunk/Ready made sentence) เพื่อการสื่อสารสอดแทรกในบทอ่านได้ และเมื่อนำฝึกปฏิบัติโต้ตอบผ่านเทคนิค Think Pair Share ก็ยิ่งทำให้ผู้เรียนจดจำวลีหรือประโยคสำเร็จรูปนั้นๆ แล้วสามารถดึงมาใช้เพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว (Fluency) ดังที่ Lewis, (1993) และ (Enayati, 2018) ได้เสนอแนะว่า การจะสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องมีคลังคำศัพท์ วลีหรือประโยคสำเร็จรูป

3. การเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิค Think Pair Share เป็นการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่ผ่อนคลาย ผ่านกิจกรรมการอ่านบทอ่านที่ผู้เรียนสนใจ และผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ผลที่ได้คือ ไม่เพียงแต่ช่วยผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนมาได้ดีขึ้น และยาวนาน (Bakhs, 2016) ยังช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับเพื่อน อันนำไปสู่ทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และลดความอาย และเกิดความมั่นใจที่จะสื่อสารภาษาต่างประเทศ อันจะช่วยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้ (Brown,2007)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

หากต้องการให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศมีความสามารถในการสื่อสาร ครูกระตุ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมทำกิจกรรม ฝึกปฏิบัติการได้ตอบ ใช้ประโยคเพื่อการสื่อสาร มากกว่า จะเป็นเน้นให้ผู้เรียนท่องจำ คำศัพท์ หรือกฎไวยากรณ์ในลักษณะเป็นคำ ๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วย วรรณกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น ๆ เช่น เทคนิค Roundtable และเทคนิค Three Step Interview เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา (Educational Psychology)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- คุณาพร มีเจริญ. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาจีน ด้วยการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นภาระงานร่วมกับสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธัญจิรา สุวรรณสะอาด. (2562). *การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง สัทอักษรรวมภาษาจีน ของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเทคนิค TGT (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2556). *ผลของการใช้กิจกรรมการเล่นกลางแจ้งที่มีต่อความพร้อมในการใช้ กล้ามเนื้อใหญ่ ของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 1 โรงเรียนอรรณาลัย อำเภอเมือง จังหวัด สมุทรสาคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์)*. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พัชสุดา กัลยาณวุฒิ. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ระดับปวช.และระดับปวส.ของวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพ และบริหารธุรกิจ (รายงาน ผลการวิจัย)*. เชียงใหม่: สถาบันวิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.
- วิภาวรรณ สุนทรจามร. (2559). *การสังเคราะห์ภาพรวมการวิจัย. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2560, จ ำ ก www.csc.ias.chula.ac.th/wpcontent/uploads/Abstract_TH_Chinese_Language.pdf*.
- สาธิตา พันเทศ. (2563). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการสื่อสารภาษาจีนโดย การเรียนรู้ด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุนันท์ สินธพานนท์. (2551). *พัฒนาทักษะการคิดตามแนวปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เทคนิคพร รุ่งตั้ง.

- อุษา ภิรมย์รักษ์. (2562). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบการสอนแนะให้รู้คิด (CGI) ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Ahmadi, F & Panahandeh, E. (2016). The Role of Input-based and Output-based Language Teaching in Learning English Phrasal Verbs by Upper-intermediate Iranian EFL Learners. *Journal of Education and Learning*, 10(1), 22-33.
- Arunsirot, N. (2018). A study of cooperative learning approach in efl classroom. *Journal of education naresuan university*, 23(2), 13–28.
- Bloom, B. S. (1968). Learning for mastery. *Evaluation Comment*, 1(2), 1-12.
- Bakhsh, S. A. (2016). Using Games as a Tool in Teaching Vocabulary to Young Learners. *Canadian Center of Science and Education*, 9, 120-128.
- Bongsun S. (2017). Effects of Task Repetition and Self-reflection on EFL Learners Attentional and Speaking. *English Teaching*, 72(4), 81-102.
- Brown, H. D. (2007). *Principles of language learning and teaching* (5th Ed.) New York: Longman.
- Enayati, B. (2018). The Effects of Lexical Chunks Teaching on EFL Intermediate Learners' Speaking Fluency. *International Journal of Instruction*, 11(3), 179-192
- Hanban. (2019). *HSK Introduction*. Retrieved 12 December, 2021 from www.hanbanthai.org.
- Khusnia, A. N. (2015). Strategies to Enhance Peer Feedback and Self Assessment in Extended Speaking Course. *People: International Journal of Social Sciences*, 1(1), 1334-1344.
- Larsen- Freeman, D. (2015). Research into practice: Grammar learning and teaching. *Language Teaching*, 48(2), 263-280.
- Lewis, M. (1993). *The Lexical Approach: The State of ELT and a Way Forward*. Hove. UK: Language Teaching Publications.
- Linder, C. (1977). Oral communication testing: A handbook for the foreign language teacher. Skokie, IL: National Textbook Compan.
- Lyman, F. (1981). *The Responsive Classroom Discussion*. In A. S. Anderson (Ed.), *Mainstreaming Digest* (pp. 109- 113). College Park, MD: University of Maryland College of Education.

- Mehmood, T. (2018). Bridging the Gap: Change in Class Environment to Help Learners Lower Affective Filters. *Arab World English Journal*, 9(3), 129-144.
- Pérez, C. (2016). Effects of Tasks on Spoken Interaction and Motivation in English Language Learners. *GIST Education and Learning Research Journal*, n13, 34-55.
- Puspitasari, E. (2016). Literature-Based Learning to Build Students' Vocabulary. *Journal of Foreign Language Teaching and Learning*, 1(2), 49-60.
- Raba, A. (2017). The Influence of Think-Pair-Share (TPS) on Improving Students' Oral Communication Skills in EFL Classrooms. *Creative Education*, 8(1), 12-23.
- Swain, M. (1985). *Communicative Competence: Some roles of Comprehensible Input and Comprehensible Output in its Development*. In S. Gass & C. Madden (Eds.), *Input in second language acquisition* (pp. 235-253), Rowley, MA: Newbury House.